

Con la colaboración de:

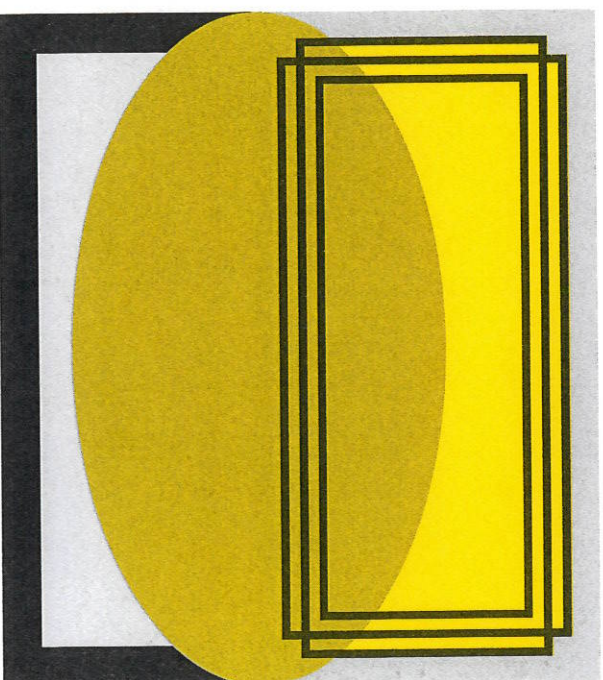
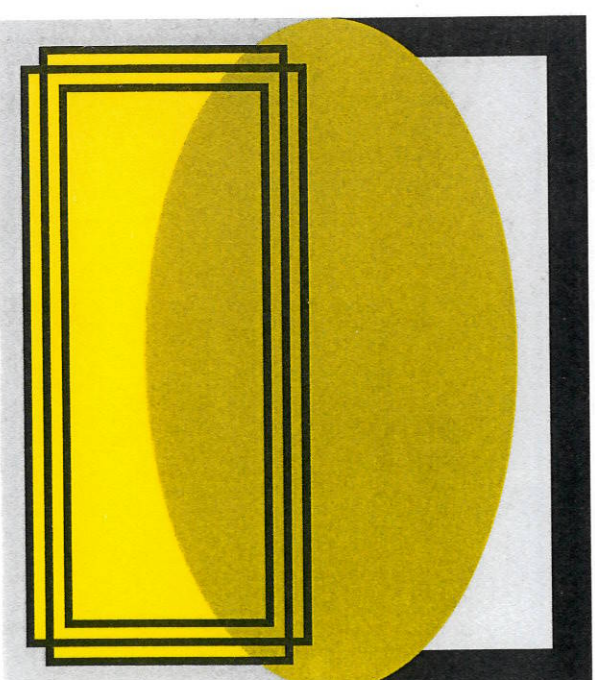
Palau de la Música Temporada 19—20 (Beeth2020)

ABONAMENT 1

22 d'octubre de 2019, dimarts. 19.30

LES ARTS. Auditori

María José Montiel, mezzosoprano
ESCOLANIA DE LA MARE DE DÉU
DELS DESEMPARATS /
COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ /
ORQUESTRA DE VALÈNCIA
Ramón Tebar, director

ABONO 1
22 de octubre de 2019, martes. 19.30
LES ARTS. Auditori

María José Montiel, mezzosoprano
ESCOLANÍA DE NUESTRA SEÑORA
DE LOS DESAMPARADOS /
COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ /
ORQUESTA DE VALÈNCIA
Ramón Tebar, director

Programa

Gustav Mahler
(1860-1911)

Simfonia núm. 3 en re menor
(aprox. 100')
ERSTE ABTEILUNG
(Primera secció)
Kräftig. Entschieden
ZWEITE ABTEILUNG
(Segona secció)
Tempo di minuetto. Sehr mässig
Comodo. Scherzando. Ohne
Hast
Sehr langsam. Misterioso
Lustig im Tempo und keck im
Ausdruck.
Langsam. Ruhevoll. Empfundener

Maria José Montiel, mezzosoprano
ESCOLANIA DE LA MARE DE DÉU
DELS DESEMPARATS
COR DE NOIES DE L'ORFEÓ CATALÀ
ORQUESTRA DE VALÈNCIA
Ramón Tebar, director

Orquestra de València. Any LXXVI, concert núm. 3574

Escolania de la Mare de Déu dels Desemparats

Fou fundada en 1958 per iniciativa del llavors arquebisbe de València, Marcelino Olaechea. Els més de sis-cents escolans que han passat per les seues aules durant estos anys reben les ensenyances de 3r de Primària a 2n d'ESO. Destaca la seua escola de música, integrada en la mateixa institució, i d'on han germinat músics professionals en distintes especialitats. Els escolans canten als peus de la Sagrada Imatge de la Mare de Déu dels Desemparats els dies lectius a les 13 hores, així com en les solemnitats litúrgiques i ofereixen actuacions extraordinàries de diversa índole.

Ha realitzat diferents gravacions que aglutinen per un costat obres religioses dedicades a la Mare de Déu dels Desemparats, també nades, així com la gravació del **Misteri d'Elx**. Més recentment, destaquen les seues gravacions en col·laboracions amb el Palau de les Arts: **La bohème**, dirigits per R. Chailly, i també la gravació en CD per al segell DECCA de **Turandot** de Puccini, amb Andrea Bocelli i dirigida per Z. Mehta.

Destaquen les seues col·laboracions en el terreny de la música simfònico coral i en l'òpera i, així, el cor de xiquets és habitual en el Palau de la Música i el Palau de les Arts. L'Escolania ha rebut la Distinció al mèrit cultural de la Generalitat Valenciana, la Medalla d'Or de la Ciutat de València i han assignat el seu nom a una plaça contigua a la Basílica. Acaba d'editar un CD titulat "Quid retribuam Domino" amb motiu de la celebració del seu 60 aniversari, que es va posar en escena i es va presentar en l'auditori del Palau de les Arts de València al novembre de 2018. Des de 1990 dirigeix l'Escolania Luis Garrido, mestre de capella de la Reial Basílica de la Mare de Déu dels Desemparats, a més de musicòleg, director de cors i especialista en repertori sacre. Dirinix des de la seua creació la

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Fundat l'any 2000, està integrat per quaranta joves de setze a vint-i-cinc anys que majoritàriament es van iniciar en els cors infantils de l'Orfeó Català. Buia Reixach i Feixes, és la seua directora i Josep Surinyac, el pianista. Ha treballat amb els directors J. Busto, P. Ll. Biosca, X. Puig, M. Minkowski, E. van Tiel, M. Valdivieso, N. Huynh i J. Nott, i ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica Camerac Musicæ, Vespres d'Arnadí, Les Musiciens du Louvre, Orquestra Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya i Gustav Mahler Jugendorchester.

Ha actuat en diferents poblacions d'Espanya, Alemanya, França i Eslovènia. En 2005 va ser premiat en el Festival de Cantogròs. Ha gravat dos CD, "*Viatjant...*" i "*Germanians*". En la temporada 2016-17 va participar en el Projecte Heimat, amb el Mäddenchor Hannover, sota la direcció de Simon Halsey. Al juliol de 2018 va actuar per primera vegada en el Festival Grec interpretant l'òpera **El monstre en el laberint** de J. Dove, junt amb els cors de l'Orfeó Català i la JONC. Al maig d'enguany ha debutat en la Philharmonie de Berlín, invitat al projecte coral Vocal Heroes de la Filharmònica de Berlín, juntament amb altres cors d'Alemanya, Itàlia, Regne Unit i membres de la Filharmònica de Berlín, on ha interpretat **There was a child** de J. Dove i **Friday afternoons** de N. Muhly, sota la direcció de Simon Halsey.

En 2019, les actuacions més recents comprenen, a l'agost, **El somni d'una nit d'estiu** de F. Mendelssohn en el Festival Castell de Peralada amb la Mahler Chamber Orchestra & Friends i la narradora Maria Valverde, totes dirigides per Gustavo Dudamel, i al setembre, la **Terce-ra simfonia** de Mahler juntament amb el Cor Infantil de l'Orfeó Català i l'Orquestra Filharmònica d'Israel, sota la direcció de Zubin Mehta.

El Cor de Noies forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó

Ramón Tebar

Fou nomenat Director Titular i Artístic de l'Orquestra de València el 2017. Està considerat un dels directors d'orquestra espanyols de la seua generació amb més trajectòria. És Principal Director convidat del Palau de les Arts Reina Sofia, des de 2015; Director Musical i Director Principal de la Florida Grand Opera, des de 2010, el primer espanyol a ser nomenat director musical d'una companyia americana d'òpera; Director Artístic de la Palm Beach Symphony, des de 2007; Director Artístic de l'Òpera Naples, des de 2014, i Director Musical del Festival de Santo Domingo, de 2009 a 2015. Posseix una versatilitat musical en què destaca el seu treball tant en el repertori operístic com simfònic. Entre les orquestres que ha dirigit recentment o que dirigirà durant esta temporada es troben l'Orquestra Filharmònica de Londres; les simfòniques de Cincinnati, de Sant Petersburg, de la Ràdio de Bulgària, de l'Estat Rus i de la Ràdio de Munic, la Filharmònica de Malàisia; l'Orquestra de Rouen; la Het Gelders Orkest; la Filharmònica de Praga i la majoria d'orquestres espanyoles, com l'ONE, l'ORTVE, les simfòniques de Barcelona i Galícia i l'Orquestra de València, entre altres. Ha dirigit als teatres Regio de Torí, Regio de Parma, l'Òpera de Cincinnati, el Colón de Buenos Aires, l'Òpera de Viena, el Gran Teatre del Liceu, el Royal Festival Hall, la Philharmonie de Colònia i el Concertgebouw d'Amsterdam. Ha rebut premis i distincions com ara el de Director de l'Any "Henry C. Clark" de la Florida Grand Opera en 2010 i 2013, i el "Top 20 under 40" del Miami Herald, i va ser inclòs en els "100 espanyols de la Marca Espanya". En 2014 va ser guardonat amb la Creu d'Oficial de l'Orde del Mèrit Civil en reconeixement de la seua labor cultural

María José Montiel

Ha sigut Premi Nacional de Música 2015 i finalista dels Premis Grammy d'EUA. Ha cantat en la Scala de Milà, les òperes de Viena, París, Tòquio, Frankfurt, Los Angeles i Pequín, Carnegie Hall NI, Musikverein i Theater an der Wien de Viena, La Fenice de Venècia, els teatres San Carlo de Nàpols, La Monnaie de Brussel·les, Massimo de Palerm, São Carlos de Lisboa i Real de Madrid, Sala Bolshoi de Moscou, NHK Hall, Sidney Town Hall, Kennedy Center de Washington, Festival de Bregenz, Liceu de Barcelona, Palau dels Arts de València, etc.

© F. Vázquez Morago-Fidello Artist

Algunes fites de la seua carrera són **Carmen**, en l'obertura de la temporada del Teatre San Carlo de Nàpols dirigida per Mehta; la reinauguració del Teatre Reial de Madrid en 1997 en el rol principal de **La vida breve**; la reinauguració del Teatre Avenida de Buenos Aires amb P. Domingo, o el **Rèquiem** de Verdi que ha cantat en més de cinquanta ocasions, principalment dirigida per R. Chailly amb orquestres de tot el món.

Ha interpretat també òperes com **Samson et Dalila**, **Aida**, **La Favorita**, **Cosí fan tutte**, **Il Barbiere di Siviglia**, **Les contes d'Hoffmann**, **Un ballo in maschera**, **La Gioconda**, **Luisa Miller**, **Werther**, **Medea**, **Tancredi**, **L'heure espagnole**, **Pepita Giménez** i l'estrena absoluta de **María Moliner**. En l'apartat simfònic i oratori ha cantat la **Segona**, **Tercera** i **Octava** simfonies de Mahler i els seus **Lieder eines fahrenden Gesellen**, **Stabat Mater** i la **Petita Missa Solemne** de Rossini, **Poème de l'amour et de la mer** de Chausson, **Schéhérazade** de Ravel, **Les nuits d'été** de Berlioz, **Rapsòdia per a contralt** de Brahms, **Alexander Nevsky** de Prokófiev o la **Novena simfonia** de Beethoven. Ha sigut dirigida per Maazel, Dutoit, Steinberg, Petrenko, Oren, García Calvo, López Cobos, Tebar, F. de Burgos, Gómez-Martínez, Fisher, Decker, Foster, Pons, Kivacs, Mar-

Notes al programa

Conta Norman Lebrecht que, en 1896, Gustav Mahler passejava a la vora d'un rierol per la localitat terminal de Bad Ischl amb un Johannes Brahms ja molt malalt mentre discutien sobre l'esdevenidor de la música: "La música està esgotada", comentava l'ancià compositor, a la qual cosa Mahler va contestar: "Mire mestre! Ho ha vist?". "El què?", va preguntar Brahms. "L'últim remolí", va contestar Mahler. Brahms, ja visiblement afectat pel càncer de fetge, no tenia ni la vivor ni l'estímul necessaris per a comprendre el paral·lelisme de Mahler: Brahms pertanyia a un món que arribava a la seua fi, mentre que Mahler representava una nova època que necessitava expressar-se amb llibertat.

Amb la **Simfonia núm. 3** es va donar una situació pareguda a la que s'havia donat amb la **Simfonia núm. 2**: si en esta Hans von Bülow havia sigut el pare castrador que, fins que no va desaparèixer, no va permetre que el jove heroi coronara la seua obra, per a la **Tercera**, eixe mateix heroi va necessitar corroborar que el món huietnista de Brahms ja no podia continuar subsistint.

És açò el que explica el misteriós inici de la **Tercera** mahleriana? Escoltem atentament perquè en una audició convencional passa inadvertit: la tronadora crida de les huit trompes amb què s'inicia l'obra és, nota per nota, el motiu de l'últim moviment de la **Primera** de Brahms. Vol dir Mahler que la música del segle que s'acaba es renova amb vigor i rotunditat obrint la porta a una nova manera d'expressió? És més, podem aplicar el famós atòrisme mahleria "El meu temps encara està per arribar" també a la **Tercera**?

Sens dubte, una obra com esta no podia ser entesa per les mentalitats huietnistes, de la mateixa manera que no podia ser entesa per nosaltres sense la consciència ecologista pròpia del segle XX —una raó més que expli-

És en este moment quan Natalie Bauer-Lechner, violinista amiga íntima de Mahler i testimoni privilegiada dels estius fins a l'aparició d'Alma, conta que el compositor li va explicar que per a ell compondre una simfonia era "construir un món amb tots els mitjans al meu abast". I no un món, sinó un univers és el que conté esta simfonia. I eixe univers que descriu Mahler no és un altre que la mateixa Naturalesa.

Formalment, Mahler emula Beethoven per a donar veu a la seua amada Naturalesa: si Beethoven havia transgredit les convencions formals de la simfonia donant a la seua "**Pastoral**" cinc moviments —única ocasió en què ho faria—, Mahler recorre a set moviments!, quantitat que quedaria reduïda als sis definitius després d'eliminar de l'esquema l'últim moviment, el lled **Wunderhorn** "Wir genießen die himmlischen Freuden", que acabaria convertit en el cor de la **Quarta simfonia**.

En l'àmbit de les dimensions, tampoc escatima en recursos, perquè si inabastable és la Naturalesa per a Mahler, a la seua representació musical no se li poden posar límits temporals i la seua obra s'allarga per damunt de qualsevol altra simfonia composta fins llavors: més de 100 minuts.

Tampoc renuncia a cap dels mitjans per a traduir els seus sons, i empra una gran orquestra —amb àmplia presència d'instruments de vent com el *Flügelhorn*, així com nodrida percussió—, cor femení, cor de xiquets i dos solistes. Tampoc posa límits a la configuració del discurs i, així, permet que el primer moviment, en teoria un pòrtic als següents, s'allargue per damunt dels trenta minuts, en un desplegament musical en què plasma la seducció de l'estiu que s'imposa a l'hivern i en el qual es configuren els patrons que estaran presents al llarg de tota la simfonia, com va explicar el mateix Mahler a Bauer-Lechner: "A penes es pot dir que és música, són sons de la naturalesa."

TERCERA SIMFONIA Música de Gustav Mahler (1860-1911)

4. SATZ

"Zarathustras Mitternachtslied"
(aus "Also sprach Zarathustra" von Nietzsche)

Alt

O Mensch! Gib acht!
Was spricht die tiefe Mitternacht?
Ich schlief, ich schlief,
Aus tiefem Traum bin ich erwacht.
Die Welt ist tief,
Und tiefer als der Tag gedacht.
Tief ist ihr Weh,
Lust tiefer noch als Herzleid.

4t MOVIMENT

"Cançó de la mitjanit de Zarathustra"
(Friedrich Nietzsche: "Així va parlar Zarathustra")

Contralt

Oh home! Para atenció!
Què diu la profunda mitjanit?
Jo dormia, dormia,
i d'un profund somni vaig despertar.
El món és profund,
i més profund del que pensava el dia.
Profund és el seu dolor,
el desig és més profund que les penes del cor.

Weh spricht: Vergeht!

Doch alle Lust will Ewigkeit,
Will tiefe, tiefe Ewigkeit!

Diu el dolor: Allunya't!

Però tot desig vol l'eternitat,
vol profunda, profunda eternitat!

5. SATZ

"Es sungen drei Engel"
(Aus „Des Knaben Wunderhorn")

Knabenchor:

Bimm bamm, bimm, bamm...

5é MOVIMENT

"Tres àngels cantaven"
("El com meravellós del xicot")

Cor infantil:

Bim bam, bim, bam...

Frauenchor:

Es sungen drei Engel einen süßen Gesang,
Mit Freuden es selig in den Himmel Klang:
Sie jauchzten fröhlich auch dabei,
Daß Petrus sei von Sünden frei...

Cor femení:

Tres àngels cantaven una dolça cançó,
plena de gorgorissos al cel:
contents proclamaven també
que Pere estava lliure de pecats...

Und als der Herr Jesus zu Tische saß,

Mit seinen zwölf Jüngern das Abendmahl aß,

Da sprach der Herr Jesus: Was stehst du

denn hier?

Wenn ich dich anseh', so weihest du mir.

I quan Jesús es va seure a taula,

compartint amb els seus dotze deixebles el

Sopar del Senyor,

va dir Jesús : Què feu ací en peus?

Quan et mire comences a plorar.

José Luis Pérez de Arteaga exposa en el seu monogràfic fonamental sobre Mahler que la **Tercera** és una: "Elección cosmológica: de una previa inanimada salpicada de abrupta mitología pantelista, se pasa por una genética (plácida primero, conflictiva después) biosfera hasta aceder, previas escalas en Arnim-Brentano y Nietzsche, a una noosfera reflexiva e introspectiva, resuelta mediante un Adagio declaradamente religioso".

Referix Pérez de Arteaga brillantment que tot el complex recorregut mahlerià per la Naturalesa està expressat en forma infantil. Excepte l'episodi nietzschia, que és més profund, tota la simfonia apareix com narrada per un xiquet, tal com queda plasmat en el "Bim-bam" que canten els xiquets i que en l'arribar a l'Adagio final pareix voler plasmar la visió complaent d'un adolescent que ha viscut el somni d'un matí d'estiu.

Mahler va escriure esta simfonia en ple contacte amb la naturalesa, en la vila estiuenca de Steinbach, prop de Salzburg. A l'estiu de 1895, i quasi d'una tirada, va escriure del segon al que seria el sèptim moviment de l'obra. Posteriorment, durant l'hivern, va esbossar fragments del monumental primer moviment mentre dirigia l'Òpera d'Hamburg de la qual encara era titular. Quan al juny de 1896 va tornar a Steinbach, ansiós per posar-se a treballar en eixe primer moviment, va comprovar que s'havia oblidat els materials a Hamburg. Ll'ls van enviar ràpidament i en poques setmanes la **Simfonia núm. 3** estava conclosa.

Es van produir estrenes parcials en els anys següents, però no fou fins al 1902, en el festival de música de Kremsfeld, quan l'obra va ser interpretada per primera vegada. La **Tercera**, igual que la **Huitena**, és l'única simfonia mahleriana no sotmesa a revisió, exceptuant-ne **La Cançó de la Terra** i la **Novena** per ser obres pòstumes, la qual cosa dona una idea de la manera increïble com l'uni-

Orquestra de València

Presidenta del Palau de la Música: Gloria Tello Company
Director del Palau de la Música: Vicent Ros Peydro

Director Titular i Artístic: Ramón Tebar
Director Honorari Perpetu: José Iturbi
Director Principal Invitat: Enrique García Asensio

Frauenchor:

Du sollst ja nicht weinen!
 Du sollst ja nicht weinen!

Alt:

Ich hab' übertreten die zehn Gebot;
 Ich gehe und weine ja bitterlich...

Frauenchor:

Du sollst ja nicht weinen!
 Du sollst ja nicht weinen!

Alt:

Ach komm und erbarme dich,
 Ach komm und erbarme dich über mich!

Knabenchor:

Bimm bamm, bimm, bamm...

Frauenchor:

Hast du denn übertreten die zehn Gebot,
 So fall auf die Knie und bete zu Gott.
 Liebe nur Gott in alle Zeit,
 So wirst du erlangen die himmlische Freud!

Die himmlische Freud' ist eine selige Stadt,
 Die himmlische Freud', die kein Ende mehr
 hat.

Die himmlische Freude war Petrus bereit't
 Durch Jesum und allen zur Seligkeit.

Knaben- und Frauenchor:

Bimm bamm, bimm, bamm...

Cor femení:

No plores més!
 No plores més!

Contralt:

He incomplert els deu manaments,
 Me'n vaig i plore amargament...

Cor femení:

No plores més!
 No plores més!

Contralt:

Ah, vine i tin pietat,
 Ah, vine i tin pietat de mi!

Cor infantil:

Bim bam, bim, bam...

Cor femení:

Si has incomplert els deu manaments,
 agenolla't doncs i resa-li a Déu.
 Estima sols Déu en tot temps,
 així aconseguiràs l'alegria celestial!

L'alegria celestial és una ciutat
 benaventurada,

l'alegria celestial que ja no té final.

L'alegria celestial li va ser concedida a Pere
 per Jesús, i a tots per a la benaventurança.

Cor infantil i femení:

Bim bam, bim, bam...

Traducció: Amparo Albelda Sanz

Sonia Beltrán Cubel
 Carmen Cotanda Lafuente
 Mª Luisa Llopis Benlloch
 María Martí Aguilár
 Gustavo Ariel Nardi
 Rasvan Neculai Burdin

Contraaltos
 Francisco Catalá Bertomeu
 Javier Sapiña García
 Solistes

Francisco Roche Raga
 Jesús Romero Redondo
 Ayudes de Solista

José Juan Álvaro Corell
 Julio Joaquín Hernández Montero
 Cristina Leo Castillo
 José Portales Alamá

Flautes
 Salvador Martínez Tos
 Mª Dolores Vivó Zafra
 Solistes

Anna Fazekas
 Ayuda de Solista

Mª Teresa Barona Royo
 Flauti-Solista

Oboés
 José Tenel Domínguez
 Roberto Turro Bernau
 Solistes

Gracia Calatayud España
 Ayuda de Solista

Juan Bautista Muñoz Gea
 Oboé-Corn anglés Solista

Clarinets
 Enrique Artiga Francés
 José Vicente Herrera Romero
 Solistes

Vicent Alós Aguado
 Clarinet-Requinto Solista

David Martínez Doménech
 Clarinet baix Solista

Fagots
 Juan Enrique Sapiña Riera
 Solista

Pascual Sancho Sebastia
 Ignacio Soler Pérez
 Ayudes de Solista

Trompes
 Santiago Pla Sánchez
 María Rubio Navarro
 Solistes

David Forés Veses
 Mª José Santapau Calvo
 Ayudes de Solista

Antonio Benlloch Vázquez
 Eduardo Bravo Vallés
 Juan Ramón Gassó Blosca
 Juan Pavía Font
 Ayudes de Solista

Trompetes
 Francisco J. Barberá Cebolla
 Raúl Junquera Adén
 Solistes

Francisco Mari Cabo
 Ayuda de Solista

Trombons
 Rubén Toribio Monteagudo
 Solista

Julio Ibáñez Rodilla
 Ayuda de Solista

Salvador Pellicer Falcó
 Trombó baix Solista

Tuba
 David Llácer Sierol
 Solista

Arpa
 Luisa Domingo Sanz
 Solista

Timbals
 Javier Egullor Valera
 Solista

Percussió
 Lluís Osca González
 Solista

José Furió Tencero
 Ayuda de Solista

Gerent:
 José Manuel García Nestares

Inspectora:
 Blanca Jover Peñalba

Coordinador:
 Miguel Ángel Valiente Cuenca

Arxiu-Documentació:
 Enrique Monfort Sánchez

Regidor:
 Salvador Carbo Sistemes

Montadors:
 Enrique Daud Sanchis
 David Morales Gascó
 Eugenio Murgui Payá

Seguiu-nos en: **OrquestaDeValencia** i www.palauvalencia.com

Avance

31 de octubre de 2019, jueves. 19.30
LES ARTS. Auditori

Beeth2020
Gabriela Montero, piano
ORQUESTA DE VALENCIA
Pablo Heras-Casado, director

Ludwig van Beethoven Concierto para piano y
orquesta nº 1 en do mayor,
op. 15
(con cadencias improvisadas)
Sinfonía nº 3 en re menor
(WAB 103)

ABONO 2

14 de noviembre de 2019, jueves. 19.30
LES ARTS. Auditori

Boris Giltburg, piano
ORQUESTA DE VALENCIA
Karel Mark Chichon, director

Vicente Martín y Soler Divertimento nº 4 en si bemol
mayor para vientos
Franz Liszt Concierto para piano y
orquesta nº 1 en mi bemol
mayor, R 455, S 124
Postludium ICE (2009)
El pájaro de fuego. Suite
(versión 1919)

ABONO 3

ABONO 3

(versión 1919)

Andris Dzenītis
Igor Stravinski
Vicente Martín y Soler Divertimento núm. 4 en si
bemol para vientos
Concierto para piano y
orquesta núm. 1 en mi
bemol mayor, R 455, S 124
Postludium ICE (2009)
El ocell de foc. Suite

Boris Giltburg, piano
ORQUESTA DE VALENCIA
Karel Mark Chichon, director

14 de noviembre de 2019, viernes. 19.30
LES ARTS. Auditori

ABONO 2

Anton Bruckner Sinfonía núm. 3 en re menor
(WAB 103)
(con cadencias improvisadas)

Ludwig van Beethoven Concierto para piano y
orquesta núm. 1 en do
mayor, op. 15

Beeth2020
Gabriela Montero, piano
ORQUESTA DE VALENCIA
Pablo Heras-Casado, director

31 de octubre de 2019, viernes. 19.30
LES ARTS. Auditori

Avanç